

Buenos Aires, ler. de desembre de 1982

Estimada amiga,

Oportunament vaig rebre la teva també "miraculosa" lletra i ara m'han arribat els dos llibres, que ja m'he cruspit goludament.

Tu saps l'admiració que sempre t'he tingut i, per tant, no insistiré a fer-te elogis que són obvis. Si diré, però, que trobo més aguditzada la teva capacitat de penetració i, sobretot, la teva valentia, que sempre ha estat notoria. M'imagino que els teus escrits deuen haver produït força irritació a determinades persones, l'un, per una cosa, i l'altre, per una altra, és clar. Un fet que potser hauria de ser motiu de preocupació és que no s'hagi produït el debat que proposaves al primer, que no hagi servit de revulsiu com caldria esperar, i això només pot ser una demostració de la validesa de la denúncia implícita al llibre, de l'atonía general del país (la qual ja esmentes tu a la carta) i de la manca de consciència nacional. De tot això, tanmateix, ja me'n vaig adonar l'any 80, quan vaig venir, arran de la publicació de l'article de Els marges sobre la situació de la llengua. Es veu que ningú no vol que hi hagi trencadissa. I per alguna cosa estem com estem.

Lamentablement, en no coneixer les novel·les ni les poesies de les autores que passes pel sedas al segon llibre, no he pogut fer-me'n un judici més cabal. (Aquest és un dels inconvenients, per dir-ho d'alguna manera, de viure a la diàspora: sempre vas penjat en tantes coses!) Tanmateix, m'interessa força la teva presa de posició enfront de la literatura de dona (ai las!) i penso que bé podrem descabdellar-ne la troca més a fons quan vingui. Per dir alguna cosa, trobo estrany --i em sembla que és una llastima-- que no hagi aprofitat, com a referència en la qüestió a l'entorn de l'erotisme, l'aport de l'Anaïs Nin (més que als Diaris, a les seves novel·les), car el potencia mitjançant una imatgeria poètica i onírica exemplar.

De tot això, però, i de moltes altres coses, en podrem parlar a bastament si les teves obligacions de senyora casada et permeten de fer-me un raconet de temps al febrer, car aquesta vegada, com et deia, em sembla, vinc, més que res, per lligar molts de caps que van quedar deslligats, i aquesta xerrada n'és un, sense dubte.

L'OCC no té seu de fa una pila d'anys. Pots escriure, però, a la famosa Casilla de Correo 77, Suc. 6 (1406) Buenos Aires, que en Fiva conserva de l'època del Grup Juventut. Es posaran contents, tota la colla, si els envies els llibres, com ho van estar en rebre els teus records.

Trucaré els teus pares uns dies abans d'emprendre el vol. He confirmat la data del 29 de gener, de manera que seré a Barcelona, si no "se pincha", el diumenge 30 al matí. Per bé que suposo que els telefons tütllen a casa nostra, et poso els de les meves ties: 249-3443 o 230-7447, però quedi entes que et trucaré.

Celebro que hagi trobat un company amb el qual poder anar tirant pel pedregar de la vida. Records, doncs, i tu rep un petó ben afectuós del teu